

वाचक अक्षयचन्द्रगणि कृतं मातृकाप्रकरमम् ॥

ॐ नमः पार्श्वाय ॥

बुद्ध्यर्थोऽयमभियोगः । प्रभुपादप्रसादावासेः ॥१॥

स जयति भगवान् पार्श्वः, उपान्तिमजिनः । सर्वोत्कर्षेण वर्तते प्रवचनेऽपि
पुरुषैरादानीयत्वात् तस्य ॥२॥

अपि चेदं किल सरस्वत्याः स्वरूपं, वक्ष्यमाणं तत्तत्(त्वं) वाग्देवताया
वेदितव्यम् ॥३॥

श्रेयोर्थसार्थ — हः समुच्चै — विश्वेऽपि वर्णा निरगुर्यतोऽमी ।
स्वाभाविकोष्णीषविराजमानं ज्ञानाय जैनं वदनस्वरूपम् ॥

तत् ८ इति ॥४॥

पदावलीकोशमुशन्ति यद् वै, तत् पुस्तकं स्ताद् गुणवृद्धिसिद्धयै ॥

। □ इति ॥५॥

शास्त्रावतारेऽध्ययनादिसीमा रेखाद्वयं तद् दिशताद् विवेकम् ॥

यथा ॥ इति ॥६॥

दोषा न सन्ति त्वयि, देव ! तुभ्यं, विश्वे नमः सिद्धमुपास्महे त्वाम् ।
स्वामिन् ! स्वरत्वाभ्युदितोऽसि स त्वं, त्वं व्यंजनात्माऽसि पराश्रितोऽसि ॥
अत एवेत्थंकारं —

पदमात्रमपि स्वामिन् ! नास्त्यत्र भुवनत्रये ।

अर्थयुक्तिविचारेण, यद् भवन्तं न धावते ॥ इति ॥७॥

पश्यत भोः ! पुण्यचित्ताः संभासदः !, पश्यन्तु भो भवन्तो विद्वद्वृ-
न्दारविन्दमकरन्दरूपाः !, इह हि —

स्याच्छब्दशोधितं शुभ-त्यकारादिश्रुताक्षरम् ।

अनन्ताणुमयस्कन्ध-समुत्थं योग्यतापथे ॥८॥

अपि च साध्विदमुच्यते —

अ आ इ ई मता देवि ! सरस्वति

उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ए (ऐ) च ओ औ च ।

कः ख-गौ घ-ङमित्यपि ।

च-छौ ज-झ-जमीहित्वा , ट-ठौ ड-ढ-णमीहसे ॥

त-थौ द-ध-नमूहित्वा प-फौ ब-भ-ममूहसे ।

मातर्य-र-ल-वाः ख्याता-स्त्वया श-ष-स-हाः क्रमात् ॥

अं अः कंठ्याः प्लुतश्चेति, त्वदीहा विश्ववेशिनी ॥९॥

किं च —

लिपिमन्तः परे चेति वर्णा निगदिता द्विधा ।

अ आ इ ई उ ऊ इत्यादि १।

बहुवचनं प्लुतबहुत्वार्थम् २। १०॥

स्वपराश्रयतः प्रोक्ता द्वेधा लिपिमतां गतिः ॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ । क ख ग घ ङ, च छ
ज झ ञ, ट ठ ड ढ ण, त थ द ध न, प फ ब भ म, य र ल व श ष स
ह १। अं अः)(कंठ्य २। ११॥

स्वर-व्यञ्जनतो द्वैधं स्वाश्रिताः पर्युपासते ॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ १।

कखगघङ, चछजझञ, टठडढण, तथदधन, पफबभम, यरलव,
शषस, ह, २। १२॥

समान-सन्ध्यक्षरतः स्वरभेदद्वयी भवेत् ॥१३॥

तत्र —

अ-आ, इ-ई, उ-ऊ चैव, ऋ- ॠ , लृ-लृ इति स्फुटम् ।

द्वाभ्यां द्वाभ्यां समानानां, प्रणीताः पञ्च जातयः ॥१४॥

ए-ऐ, ओ-औ, चतस्रोऽमूः, स्युः सन्ध्यक्षरजातयः ॥१५॥

मात्रात्वेन भवन्तोऽमी, व्यञ्जनानां वरीयसाम् ।

विराजन्ते यथायोग-मलङ्कारा नृणामिव ॥

क का कि की कु कू कृ कृ क्लृ क्लृ के कै को कौ कं कः इत्यपि
स्वाश्रितत्वात् ॥१६॥

औपर्यन्ता इकाराद्या नामित्वे विदिताः स्वराः ॥

इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ ॥१७॥

स्थान-स्वरूप नमना-त्रामिनो भयथा (?) मताः ॥१८॥

इदादेः प्रथमैव स्यात् ,

कि [कि की] की, कु कु कू कू कृ कृ कृ कृ क्लृ क्लृ क्लृ क्लृ

॥१९॥

एकारप्रभृतेः परा ॥

के के कै कै को[को] कौ कौ ॥२०॥

वर्ग्यावर्ग्यविमर्शेन द्वेधा व्यञ्जनसंमतिः ॥

कखगघङ , चछजझञ , टठडढण , तथदधन , पफबभम १।

यरलव , शषस, ह २ ॥२१॥

पञ्चभिः पञ्चभिः पञ्च वर्गाः कु-चु-ट्व स्तु-पू ॥२२॥

कौ क-खौ ग-घ-ङ श्लोकाः, २३॥, चौ च-छौ ज-झ-जास्तथा ॥२४॥

टौ ट-ठौ ड-ढ-णाश्चासाः, २५॥, तौ त-थौ द-धनाः पुनः ॥२६॥

पौ प-फौ ब-भ-माश्चैव प्राज्ञपुङ्गवशिष्टितः ॥२७॥

अवर्ग्या द्विप्रभेदाः स्यु-रन्तस्थोष्मविचारतः ॥२८॥

चतुर्धा ते य-र-ल-वैः प्राञ्चः २९, श-ष-स-हैः परे ॥३०॥

व्यञ्जनस्याऽन्तलभ्यत्वात् स्वाश्रितत्वं विशिष्यते ।

अनारुह्य समीपोऽपि मा(अ?) श्ववार इतीर्यताम् ॥

स्वरगौरवहेतुत्वा-न्नेदं दीनदरिद्रवत् ।

विभाव-पर्यय-स्फूर्ति छायावदभितः श्रयत् ॥

अत एवेत्थंकारं —

लघुर्यदि पुरः कृत्वा, व्यञ्जन(नो ?) गुरुतां गतः ।

फलवान् वीतरागेऽपि विनयः प्रा[ग् ?] भवैषिणाम् ॥३१॥

अं अः क्रमानुस्वार-विसर्गौ)(कंठ्य एव तु ।

जिह्वामूल उपध्मेति चत्वारोऽपि पराश्रिताः ॥३२॥
 शिरोबिन्दु-पुरोबिन्दू वज्रवद् गजकुम्भवत् ।
 वर्णाकारविदः प्राहु-रमीषामाकृतिक्रमम् ॥
 अनुस्वारादिकादीनां योऽधिकः कोऽपि कल्प्यते ।
 उच्चारश्च सुखोच्चार-स्तदधीनस्ततः स इत् [३३ ?]
 ज्यायस्त्वाद-क-पा एव प्रयुक्तास्तत्र तात्त्विकैः ।
 लोकानुग्रहलोपः स्याद् बहुत्वे भेददर्शनात् ॥
 व्यवहाराः प्रवर्तन्ते शलभीयगतिर्यथा ।
 पंचमत्वादिनोदादि-रिति वर्गादिदेशकः ॥३४॥
 अनुस्वारो विसर्गश्च, पृष्ठतः स्वरमिच्छतः ।
 जिह्वामूलमुपध्मा च स्वरं व्यञ्जनमन्तरा ॥
 क-खावेव श्रये जिह्वा-मूलीयः पुरतो गमौ ।
 उपध्मानीयनामा तु प-फा वेवेयमौचित्यौ ॥३५॥
 अनुस्वारस्य तद्वन्त-मुपध्मानीयमूष्मसु ।
 रेफे च सति मन्यन्ते च्छन्दसाः स्वैरिबुद्धयः ॥
 यतस्ते —
 अलाबुवीणनिर्घोषो दन्तमूल्यस्वरानुगः ।
 अनुस्वारस्तु कर्तव्यो नित्यं ह्रोः शषसेषु च ॥

गणपतिं ॐ हवामहे । ब्राह्मणानां ॐ राजा । अ ॐ शुनाति । सुची ॐ
 षत् । त्व ॐ सोमः ॥३६॥

ननु —

त्रिषष्टिश्चतुःषष्टिर्वा वर्णाः संभवतो मताः ।
 प्राकृते संस्कृते वापि स्वयं प्रोक्ताः स्वयम्भुवा ॥
 स्वरा विंशतिरेकश्च,

अ आ आ इ ई ई उ ऊ ऊ ऋ ॠ लृ ए ऐ ओ औ औ ॥
 स्पर्शानां पञ्चविंशतिः ।

यादयश्च स्मृता ह्यष्टौ चत्वारस्तु यमाः स्मृताः ॥

कुं खुं गुं घुं ॥

अनुस्वारो विसर्गश्च)(क ऽ पां चापि पराश्रयौ ।

दुःस्पृष्टश्चेति विज्ञेय लृकारः प्लुत एव च ॥

तदेतदल्पीयः । कथं चतुःषष्टिरिति भवतामपि ॥

व्यञ्जनानि त्रयस्त्रिंशत् स्वराणां सप्तविंशतिः ।

नवानां त्रित्वात् ॥

चत्वारोऽयोगवाहाश्च वर्णसंख्या प्रकीर्तिता ॥३७॥

अत इदम् —

वादे गुप्फे च लिखने वर्तते यस्य नौचिती ।

गृहकोणगतप्रायं प्रतीतं वैदिकं मतम् ॥३८॥

अथ नं ऽ पाही त्याद्यपि ॥

नूतित्यतः पे सति यः सकारः, सूते विसर्गं स च सौत्युपध्मां ।

द्वय्यप्यसौ काप्यपवादभूता-नुस्वारमेव स्वरवद् विवेद ॥

यस्माद् बहवः —

चतुर्णामपि सूत्राणा-मिति शब्दः पुनः पुनः ।

स्वरत्वं व्यञ्जनत्वं च स्वसंज्ञत्वमपीष्यते ॥३९॥

क्रियामात्रत्वमादृत्य स्वरणं व्यक्तिराश्रयः ।

त्रितयं नैकवर्त्येव न यो(मो)दाय विपश्चिताम् ॥४०॥

सर्वोदाहरणस्य —

व्यूढा ज्ञानोष्म-झंझा भुवनतरुफलं कर्म-कक्षाऽग्निरर्हन्

बुद्ध्युत्था वाङ्मयाब्धिर्विदपितकरुण)(खण्डिताशेषशाठ्यः ।

स्वच्छः श्लाघैकमूर्ति ऽ प्रकृतिपरतरैश्वर्यपीनः स्फुटैजा

नूदो नृणां स्थितार्चः म भवति भगवान् क्लृप्तसर्वार्थसिद्धिः ॥४१॥

असवर्णतयोच्यन्त-ऊम्म-रेफ-पराश्रिताः ॥

र श ष स अं अः)(क ऽ प ॥४२॥

तुल्यस्थानास्य-यत्नाभ्यां सवर्णः शेषसंग्रहः ॥४३॥

अनन्यत्रोदितैदादेः सवर्णत्वप्रयोजनम् ।

लोकः क्वापि गतो मित्रं स्वपदे प्रेरयत्यपि ॥
 सन्धिभागविपर्यासान्न लिपिस्तस्य साधनम् ।
 इवर्णादाववर्णाद्वा विधिर्मौघस्तु भेदतः ॥
 एकारस्य न कंठ्यत्वं नापि तालव्यतैषयत् ।
 कंठ-तालव्यतायुक्ते-विजातिर्नरसिंहवत् ॥
 अ-कादेर्न कथं स्वत्वं स्थानतो यदि केवलात् ।
 वक्त्रप्रयत्नादिति चे-ददिदादेः कथं न तत् ? ॥
 संमत्यैव शकारादेः प्रकारेऽयं निवारितः ।
 यतस्तावदुदासीनो न स्वदेहेऽपि मूर्च्छति ॥४४॥

अथवा साध्विदमुच्यते —

अदेकार-क-यादीनां सावर्ण्य-निगद-क्रमः ।
 जात्योच्चरितसर्गेण वर्गेण स्वयमेव च ॥

अ आ । आ आ । अ अ । आ अ ॥

यस्मादाहुः —

क्रमोत्क्रमस्वरूपेण लघूनां लघुभिः सह ।
 गुरूणां गुरुभिः सार्धं लघूनां गुरुभिः सह ॥
 गुरूणां लघुभिः सार्द्धं चतुर्थेति सवर्णता ।

एवं - इ ई । उ ऊ । ऋ ॠ । लृ लृ । इति जातेः । १ । ए ऐ । ओ औ ।
 उच्चरितेन । २ ।

क क । क ख । क ग । क घ । क ङ । ख क । ख ख । ख ग ।
 ख घ । ख ङ । ग क । ग ख । ग ग । ग घ । ग ङ । घ क । घ ख । घ ग ।
 घ घ । घ ङ । ङ क । ङ ख । ङ ग । ङ घ । ङ ङ । १ । च च । च छ ।
 च ज । च झ । च ञ । इत्येवं मकारान्ताः । वर्गेण ३ । य य । ल ल ।
 व व । स्वयम् ४ ॥४५॥

ह्रस्वजितव्यञ्जनमाश्रयन्ती द्विताऽस्ति तत्त्वादुपचारतश्च ।
 हस्य द्वयी तूच्चरितुं न शक्या र-योर्दुरुच्चारणमेव दोषः ॥

क्क कख गग गघ इङ । च्च छ ज्ज ज्झ ज्ज । ड्ड ड्ड ड्ड ड्ड ण्ण । त्त
त्थ द्द त्र । प्प फ्फ ब्ब भ्भ म्म । य्य । र । ल्ल । व्व । श्श । ष्श । स्स ।
ह । ४६॥

परमार्थद्विता सैव या विकुर्वितमूर्तिवत् ।
अक्क-मूक्खा-गगला-गगाश्च, कुङ्कु दोर्च्चनमूर्च्छनम् ।
ऊर्ज्जो झर्ज्जति गीर्ज्जत्वं पट्टयो मट्टययनड्डययाः ॥
धुड्डढी पण्ण वार्तार्थ-मर्द-गद्धा-महन्नयम् ।
अर्पणं गीर्फलं चैव शर्ब्बरी गर्भितोर्मयः ॥
मय्यादा दुर्ल्लयौ सर्व्वः पार्श्व्व वर्ष्म चमस्स्यसौ ॥४७॥
अपरा तूपचारेण सदशाकारबन्धुवत् ।
दक्कला वाक्खरः प्राग्गी-वाग्घरिः प्राङ्ङ कारता ।
तच्चरं तच्छलं तज्जं तज्झर-स्तज्जताऽट्टनम् ।
विट्टलश्चुट्टतट्टारौ षण्णां तत्तोत्थ-तदया ॥
तट्टी-तत्रीक कुप्पोषा-प्फला-ब्बल-ककुब्भराः ।
अम्मयाय्यय-तल्लक्ष्मी-संव्वत्सरवयश्शया ॥
कष्षाडव-यशस्साधु-इत्येवं द्वित्वदर्शनम् ॥४८॥
प्रथमैः स्याद् द्वितीयानां द्वितासिद्धिः प्रसिद्धितः ॥

क्ख, च्छ, ड्ड, त्थ, फ्फ ॥४९॥

तृतीयैस्तु चतुर्थानां ,

गघ, ज्झ, ड्ड, भ्भ ॥५०॥

तैस्तैरपि च कुत्रचित् ।

खख, छ्छ, ड्ड, थ्थ, फ्फ, घघ, इङ्ग, ड्ड, ध्ध, भ्भ । अल्पतरप्रयोगत्वात्

॥५१॥

अकृत्वा गर्विताकारं परेभ्यो वृद्धिदायिनाम् ।
महतामङ्ग संसारे रीतिरस्ति रकारवत् ॥
णादीनां द्वित्वहेतुत्वाद् हकारोऽप्येवमस्ति चेत् ।
अल्पत्वादप्रसिद्धत्वात् तत्प्रयोगस्य नाऽऽदरः ॥

पररक्षापट्ट रेफो प्रशिष्टां प्रत्ययार्हताम् ।

प्राप्तो यदि तदा सत्यं सन्तः सत्त्वदयालवः ॥५२॥

अघोष-ण-न-मा-ऽन्तस्थाः ककारस्य पुरस्सराः ।

क क ख । कच कछ । कट कठ । कण । क्त । कथ । कन । कप कफ
कम । कय क्र । कल क्ल । कश क्ष कस ॥

सिक्करो दिक्खरो वाक्च दिक्खी वाक्की किं ऋकृताः (?) ।

वृक्षणा क्त सविथ शक्नोति दिक्पालावफल रुक्मिणः ॥

वाक्ये क्रिया क्लमं पक्व वाक्शूरो यक्ष दिक्सरः ॥५३॥

ख-घ-धां न-म-यू र्वः स्युः ,

खल खल खल खल खल । चखुः । नानखि । संख्या । विखः ।
आख्वयं ॥५४॥

ग-ड-बां ब-त-नादिनः ।

ग ग घ ङ ज झ ञ ट ठ डण द ध्न न ख भ्म म य ग्र
ग्ल व्व ह् ॥

दिग्गे वाग्धृत वाग्ङत्व-द्गज-वाग्झर-सिग्जताः ।

वाङ्मय-मदगङ्गा-रुण-ऋदण्ड-दिधनम् ॥

मग्न-दिग्बल-ऋग्भीति-वर्गिम-भाग्याग्र-दिग्लताः ।

स्रग्विणी-वाग्दहस्त्रैव गाग्रणीनां विभावाना ॥

इग इघ इङ । इज इझ इज् । हु हू हूण । इद इध इन । इब इभ
इम । इय इ इल इव इह ॥

खडग षडित्यतो घस्र-डाशा-जनन-झंक्रियाः ।

आर्थन-डाकिनी-ढौकी-णाकृतिर्दम-धी-नयाः ॥

बालिका-भ-मनो-योधा रमा-लक्ष्मी-वशा-हयाः ॥

ਗ ਅ ਭ । ਕ ਝ ਞ । ਟ ਠ ਣ । ਟ ਠ ਣ । ਟ ਠ ਣ । ਟ ਠ ਣ । ਟ ਠ ਣ । ਟ ਠ ਣ । ਟ ਠ ਣ ॥

अबगः । अबित्यतो घस्त्रादयः ॥५५॥

च-छ-ज-म्यवशाश्चस्य,

च च्छ च्च च्म च्य च्च च्छा ॥

उच्चा-च्छ-याच्चा-वावचो वाच्यं वच्चोल्लसञ्चयः ॥५६॥

छ-ढोर्मयवः ॥

छम् छ्य छ् छ्व । पोपुच्छिम् । वांछ्यम् । उच्छ्रीः । पोपुच्छ्वः ।

ढम् ढ्य ढ् ढ्व । जाघादिम् । आढ्यम् । मेंढ्रम् । कृषीढ्वम् ॥

अथ जस्य ज-झ-ज-ह-पि ॥

ज्ज ज्झ ज्ञ ज्म ज्य ज्ञ ज्व ज्ह । मज्जा । सज्झम्मा । ज्ञानं ।

वावज्मि । आज्यम् । वज्रम् । उज्ज्वलम् । अज्जलौ ॥५८॥

झ-फ योर्मयवम् ॥

झम् झ्य झ्व । जाझर्झिम् । जाझर्झ्यात् । जाझर्झ्वः ॥

फम् फ्य फ्व । रारप्मि । रारफ्यात् । रारफ्वः ॥५९॥

टस्याऽघोष-र-ल-पि ॥

टक् टख ट्च ट्छ ट्ट टट टथ टप् टफ टम् ट्य ट्र ट्व ट्श ट्ष

ट्स ॥

षट्कम् । षट्खनित्रम् । विट्चरः । त्विट्छाया । पट्टम् । विट्टलः ।

षट्तयम् । धुट्थुर्वति । लिट्पतिः । तत्त्वप्राट्फलम् । पापट्मि ।

लुट्चम् । राष्ट्रियः । वेट्लाट्यति । पट्वी । षट्शम् । वषट्षण्णाम् ।

षट्सु ॥६०॥

ठस्य ण-म-य-विति ॥

ट्ण ट्म ट्य ट्व ॥ हिट्णाति । पापट्मि । पाट्यम् । पापट्वः ॥६१॥

तस्य क-ख-त-थ-न-प-फ-म-य-र-व-ष-सम् ॥

त्क त्ख त्त त्थ त्त त्प त्फ त्म त्थ त्र त्व त्ष त्स ॥

तत्कम् । सत्खु । वित्तम् । तुत्थम् । स्तम् । चित्पतिः । मुत्फलम् ।

आत्मा । सत्यम् । त्रयम् । सांत्वनम् । तत्षण्णाम् । वत्सरः ॥

[थस्य म-य-वम् ॥

थ्य थ्य थ्व ॥ पापथ्मि । पथ्यम् । पापथ्वः ॥६२॥

दस्य ग्वच्चुदु मुक्त्वा ॥

द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र द्र ॥

मुदित्यतोऽज-झ-ञ-ड-ढ-णो-नाः ॥६३॥

चु-टु-ल-शवर्जास्तु नस्य ॥

न्क न्ख ना न्य न्ड । न्त न्य न्द न्ध न्न । न्य न्फ न्व न्भ न्य । न्य न्न न्व
न्य न्स न्ह ॥

सन्नत्यतो(तः) कर-खर-गर-धर्म-डता-त्सरु-पन्थः -दर-धर-नर-पर-
फल-बल-भर-माल-यत्न-रत्न-वर-षट्क-सुर-हराः ॥६४॥

पस्य पुनः श्वासि-ण-न-म-मन्तःस्थाः ॥

प्क प्ख प्च प्छ प्ठ प्ण प्थ प्न प्य प्फ प्म प्य प्र प्ल प्व प्श
प्ष प्स ॥

ककुप् शब्दात् क्रिया-खनि-चेष्ट-छल-टीका-ठत्वं । तृणोति । सुप्तः ।
ककुप्थूत्कारः । स्वप्न । अप्यित्तम् । अप्फलम् । पाप्मा । रूप्यम् । क्षिप्रम् ।
प्लीहः । त्रष्विदम् ॥६५॥

म-न-मन्तस्था भकारस्य ॥

भ्य भ्य भ्र भ्ल भ्व । हभ्नाति । लालम्भि । लभ्यम् । शुभ्रम् ।
भ्लक्षति । भ्वादयः ॥६६॥

मस्य पु-ण-न-हा-न्तस्थाः ॥

म्ण म्न म्य म्फ म्व म्भ म्म म्य म्न म्ल म्व ॥ अर्यम्णः । आम्नातं ।
किम्पचति । किम्फलति । किम्बलम् । तम्भरति । अम्मयः । रम्यम् ।
कप्प्रम् । प्लानिः । किम्बलम् । किम्बलति ॥६७॥

रेफ-सकारो निता रकारस्य ॥

र्क र्ख र्ग र्घ र्ङ । र्च र्छ र्ज र्झ र्ञ । र्ठ र्ठ र्ड र्ढ र्ण । र्त् र्थ र्द र्ध र्न् । र्प
र्फ र्ब र्भ र्म । र्य र्ल र्व र्श र्ष र्ह ॥

अर्कादयः । गीर्डता । अर्चादयः । अमार्द् । गीर्ठता । अमार्ड ।
धूर्दुब्ध्यादयः । निर्नयः । अर्पणादयः । अर्हन् ॥६८॥

शाश्च छ-न-म-शा-न्तस्थाः ॥

श्च श्छ श्र श्म श्य श्र श्ल श्च श्श ॥

श्रुतिः । कश्छादयति । अश्मः । वश्यम् । श्रीः । श्लीलः । श्वा ।

कश्शूरः ॥६९॥

क-ट-ठ-ण-प-फ-म-य-व-षाः षस्य ॥

ष्क ष्ट ष्ण ष्य ष्फ ष्म ष्य ष्व ष्व ॥

शुष्कम् । षष्ठः । षष्ठः । विष्णुः । सर्पिष्पाशम् । निष्फलम् । शुष्म ।

वृष्यम् । लालष्वः । कष्यण्डे ॥७०॥

षोनं सस्य त व त् ॥

स्क स्व स्त स्थ स्न । स्प स्फ स्म स्य स्त्र स्व स्स ॥

स्कन्दः । स्वलन । अस्ति । स्थानम् । स्नानम् । बृहस्पतिः । आस्फालः ।

अस्मि । रस्यम् । विस्त्रहा । स्वं । कस्साधुः ॥७१॥

ण-न-मा-न्तस्था हस्य ॥

ह्र ह्र ह्य ह्य ह्र ह्र ह्र ॥

पूर्वाह्नितरे । मध्याह्नः । जिह्वाम् । सह्यः । ह्रीः । आह्लादः । ह्वयति ॥७२॥

केन शेषाणां वि-तु-जां ङ-ञ-ण-य-व-लामिति ॥

ङ्क ङ्ख ङ्ग ङ्ग ङ्ङ । इच इछ इज इझ इञ । इट इठ इड
इढ इण । इत इथ इद इध इन । इप इफ इब इभ इम । इय इ
इल इव । इश इष इस इह ॥

प्रत्यङ्ङित्यतः क-ख-गी-घृत-ङत्व-चीर-च्छद-जू-झर-ताटंक-द्वार्थ-
डम्ब-दुंढि-ण-तात-रुथत्व-देव-धर्म-नी-पू०फाल्गुनी-बोल-भीम-मद-यत-
रत-लता-वार्ता-शर-षष्ट-सह-हराः १।

ज्क ज्ख ज्ग ज्घ ज्ङ । ज्झ ज्झ ज्झ ज्झ ज्झ । ज्ठ ज्ठ ज्ठ ज्ठ ज्ठ । ज्य
ज्फ ज्ब ज्भ ज्म । ज्य ज्ज ज्ज ज्ज । ज्ञ ज्ञ ज्ञ ज्ञ ॥

लिखितव्रित्यतः कादयस्त-थ-द-ध-न रहिताः ॥२॥

एक एख एग एघ एङ । एच एछ एज एझ एञ । एट एठ एड एढ
एण । एत एथ एद एध एन । एप एफ एब एभ एम । एय ए एल एव ।
एश एष एस एह ॥

सुगण्णित्यतः कादयः ॥ ३

य्क य्ख य्ग य्घ य्ङ । य्च य्छ य्ज य्झ य्ञ । य्ट य्ठ य्ड य्ढ य्ण । य्त
य्थ य्द य्ध य्न । य्य य्फ य्ब य्भ य्म । य्य य्न य्ल य्व । य्श य्ष य्स य्ह ॥

सदयित्यतः कादयः ॥४॥

ल्क ल्ख ल्ग ल्घ ल्ङ । ल्च ल्छ ल्ज ल्झ ल्ञ । ल्ट ल्ठ ल्ड ल्ढ
ल्ण । ल्त ल्थ ल्द ल्ध ल्न । ल्य ल्फ ल्ब ल्भ ल्म । ल्य ल्न ल्ल ल्व । ल्श
ल्ष ल्स ल्ह ॥

कमलित्यतः कादयः ॥५॥

व्क व्ख व्ग व्घ व्ङ । व्च व्छ व्ज व्झ व्ञ । व्ट व्ठ व्ड व्ढ
व्ण । व्त व्थ व्द व्ध व्न । व्य व्फ व्ब व्भ व्म । व्य व्न व्ल व्व । व्श व्ष
व्स व्ह ॥

सुदेवित्यतः कादयः ॥६॥ ७३॥

ख-फ-छ-ठ-थस्य तु श-ष-सपि ॥

विपरीतग्रहणं क्वाचित्कताज्ञापनार्थम् ॥

ख्श ख्ष ख्स । फ्श फ्ष फ्स । छ्श छ्ष छ्स । ठ्श ठ्ष ठ्स । थ्श थ्ष
थ्स ॥

अख्शरः । प्राङ्ख्षष्ठः । अख्सरः । अछ्सरः । सुगण्डसाधुः । वथ्सरः ।
इत्यादि ॥७४॥

शिक्षा तु सर्वगता ॥

क्वा क्व कङ इत्यादि ॥

नहि शिक्षायाः किमप्यगोचरम् ॥ सर्वमप्येतल्लक्ष्यमिति निर्देशात् ॥७५॥

^१नखा - ^२ङ्ख - ^३नखे - ^४ऋतवः सर्वे - ^६षि - ^७फणि - ^८सिद्धयः ।

वेद^९ - सद्य^{१०} - पुराणे - ^{११}श्व - ^{१२}नख - ^{१३}भूता - ^{१४}खिला स्तथा ॥

^{१६}अघोष - ^{१७}हय - ^{१८}पूर्व - ^{१९}तु - ^{२०}शवला - ^{२१}विशति - ^{२२}नयाः ।

^{२३}नख - ^{२४}राग - ^{२५}हराः - ^{२६}सर्वे - ^{२७}सत्तिश - ^{२८}दखिला - ^{२९}खिलाः ॥

^{३०}नन्द - ^{३१}दिग् - ^{३२}मास - ^{३३}मुनयः संभवन्तः क्रमादमी ।

कादितः संगृहीताः स्यु - स्रण्यः पदपण्डितैः ॥७६॥

सिद्धाः पंचकपर्यन्तं संयोगाः पदगोचरे ॥

श्रीः । श्र्यादिः । लक्ष्म्यः । कात्स्न्यम् ॥७७॥

सप्ताक्षरोऽप्यवयवः 'कात्स्न्य' मित्यादिलम्भनात् ॥

अ । क । स्म । क्षमा । दाक्ष्यम् । लक्ष्म्याम् । कात्स्न्यम् । अन्यत्र

ह्यल्पर्यौ ॥७८॥

नानालिखनराभस्याः केऽपि स्वेन परेण वा ॥७९॥

यथा अ-ज-ड-भ-शम् । ऽ अ । ज ज्ज । ऽ ड । भ भ । श श ॥८०॥

थश्च व्युत्क्रमो विशेषार्थः ॥

थ घ । तु कु ॥८१॥

ज-षाद्यास्तु ज-कादितः ॥

ज्ञ (कष) ङ, ङ । ज्ञ ज्ञ ॥८२॥

ककार एवोकारादि समान-थ-न-रे ल-षोः ॥

कु कू कृ कृ क्लृ क्लृ कु क्ल क्ल क्ष ॥८३॥

परवत् केऽप्यदूरेण माऽतोऽस्त्वनवधानता ॥८४॥

वपुरीह डकारादे-र्मकारादितया त्वरा ॥

ड म, स भ, न त, ठ छ, ब व, क फ, प ष, न ल । ठ ट लृ । ट ड

ड । ट ढ द ह । ख व च । य थ घ थ ध । झ ज न । उ ओ औ । ए ऐ (ऐ) ।

इत्यादि ॥८५॥

गुरवो द्विप्रकाराः स्यु-रुपाधेः स्वत एव च ॥८६॥

उपाधिर्द्विविधः सीम-योगाभ्यां परिभाषितः ॥८७॥

प्राहुः पदस्य वाक्यस्य पादस्य शक्तस्य च ।

अन्यत्र तगणादिभ्यः सीमामपि चतुर्विधाम् ॥८८॥

वाक्ये पदानां पदेषु वा वाक्यस्यान्तर्भाव एवेत्यल्पीयः ।

परकीयकर्णपीडाकारी श्रवणातिरोगरुग्णः स्यात् ।

इति नैगमोपदेशं भिन्नतया स्पृहयति स्कन्धात् ॥

देव १ । मुनिर्मानितो भवति २ ॥८९॥

दलयोर्न मिथः सन्धिः पादौ स्यातां पृथग् यती ।

इत्यर्धचरणस्थित्या रेखे रेखा च वादिनी ॥

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ ! ॥१॥

तेषां च देहोऽद्भुतरूपगन्धो निरामयः स्वेदमलोज्झितश्च ॥९०॥

यस्त्वपवादः —

आदि-मध्या-न्तभागेषु भ-ज-सामस्ति गौरवम् ।

लाघवं य-र-तामास्ते म-नोगौरव-लाघवम् ॥

कर्णः करतल एव च, पयोधरश्चलन-विप्रनामानौ ।

आर्या गणा गुरु स-ज-भवच्चतुर्लघ्विति प्राप्ताः ॥

ते चेमे —

ऽ ॥ भः ११, १५ । जः १२, १५ । सः १३, १५ । यः १४, १५ । रः १५, १५ । तः १६, १५ । मः १७, १५ । नः १८ ।

ऽऽ कर्णः १, १५ । करतलः २, १५ । पयोधरः ३, १५ । चलनः ४, १५ ।

॥ विप्रः ५ इति ॥

॥ विप्रः ५ इति ॥

आदिशब्दाद् गुरु-लघ्वादिग्रहः । त ग्रहणं स्वोपयोगार्थम् ।

दैवत । अवेहि । सततं । रमायै । देवता । जानि(नी?)हि । भावार्थी ।

वरद । देवे । (हे) विपुला । अपार । केवल । हितकर । सा । हु । १ ।

श्रीर्जय । जिनैहि । स शमैत् । इयं ते । रक्ष मां । त्वं मेऽसि । सन्तस्तो-

ऽशा(स्तोष ?) मिह । प्राही । नहि भीः । जयोऽस्तु । सा तत् । त्वमवसि ।

कैः । य । २ ॥

विवृजिन-मुनिजन-हितकर-भनुभवगुणविशदयशसमिह रमयेः ॥३॥

सुशील कला-कुल-कौशल देव

सुरासुर-मानव-निर्मित-सेव ।

मते तव देहि विभो ! मतिमेव

विराजति या किल चन्द्रकलेव ॥

अर्हदीयनामदामकुम्फने मनो ददीत यः

स मानितः सुधीषु भावुकं लभेत भूरि ॥४॥९१॥

गणानां गणोऽत्र ।

ल-द-त-च्-प-ष मेक-द्वि-त्रि-चतुः-पञ्च-षट्कलम् ।

मात्रा-गणभिदो भू-द्वि-त्रि-पञ्चा-ऽष्ट-त्रयोदशाः ॥९२॥

तथाहि —

लघुरेको मता रेखा(१) ९३॥

गुरुदीर्घ इतीरितः (५) १।

विदीर्घो लघुयुगलम् (॥) २॥ इति ॥९४॥

ल-ग-वत्तूर एव तु (१५) १।

ल-ग वच्च विशेषः स्यात् (५) २।

न गणस्त्रि-लवत् पुनः (॥) १३॥

कथमयम् ? । प्रस्तावान्तरितत्वादपुनरुक्तत्ववत् परे च ॥९५॥

कर्णादयो द्विगुर्वाद्याः ।

पंक्तिचरत्वादव्यासेन । ये हि —

ऽऽ १, ॥ ५ २, । ५ । ३, ५ ॥ ४, ॥ ५, इति ॥९६॥

य वदिन्द्रासनं विदुः । ५ १।

र वत् सूर इति ख्यातः ५। २।

न-ग वच्चाटुरित्यहो ॥५ ३।

त वदाचक्षते हीरम् ५५। ४।

स-ल वच्छेखरं तथा ॥५ ५।

ज-ल वत् कुसुमावस्था । ५ ॥ ६।

भ-ल वत् प्रोदितोऽस्त्यहिः ५ ॥ ७।

पगणो न-ल-लात्मैव ॥॥ ८ ॥९७॥

म वच्च हरलक्षम् ५ ५ ५ १।

स-गवच्छशिनस्तत्त्वम् ॥ ५ ५ २।

ज-ग वत् सूरमूचिरे । ५ । ५ ३।

भ-गवच्छक्रमाख्यान्ति ५ ॥ ५ ४।

शेषो न-ल-गवत् स्मृतः ॥॥ ५ ५।

ल-त वद्धरिव स्यात् । ५५ । ६।
 र-ल वत् कमलः किल ५ । ५ । ७।
 ब्रह्मा न-ग-ल वत् सिद्धः ॥ ५ । ८।
 त-ल वत् कृष्टिकल्पना ५ ५ ॥ ९।
 कमठः स-ल-लैश्चिन्त्यः ॥ ५ ॥ १०।
 ल-भ-लैर्ध्रुवचिन्तनम् ५ ॥ ११।
 भ-ल-लैरिह धर्माख्यः ५ ॥ १२।
 शालूरो लघुषट्पदयः ॥ १३। इति ॥ १८॥

किं च —

नेन्द्रवंशादिवृत्तानां शैथिल्यं परिहीयते ।
 अयुग्मचरणप्रान्ते गुरुत्वं नास्ति तल्लघोः ॥

तदेव नैवं —

कारुण्यकेलीकलितो जिनेशित -
 रावेद्यसे त्रीणि जगन्ति तायिता ।
 जिनेश्वरो नः सततं भवार्णव -
 तरीतया तिष्ठति सुप्रतिष्ठितः ॥
 जिनपतिर्भगवानुदितोदय -
 दयितदाक्ष्यदयादिगुणः श्रिये ॥ इत्यादि ॥ १९॥
 व्यक्तेर्येषां तामा (नाम ?) पुनरुक्तवदाद्रियेत ते योगाः ।
 युक्ते प्राश्रिते वा व्यञ्जनमात्रे पुरःस्थे स्युः ॥
 अक्षम् । इक्षुः । उक्षा । ऋक्ष । नृक्षितिः ।
 अं । इं । उं । ऋं । लृं ।
 अः । इः । उः । ऋः । लृः ।

क)(रोति । मुनि)(कुशलः । पटु)(कलावान् । ऋ)(कर्विः (?)
 नृ)(क्षतिः । कः = पचति । मति = पट्वी । साधु = पारगः । ऋ = पुरं
 लृ = पुत्रः ।

अक् । इक् । उक् । ऋक् । लृक् । इत्यादि ॥ १००॥

आद्येकवृत्तेर्युक्तस्य ह्रादेर्योऽनुचरो लघुः ।

नैषोऽपि परवन् मन्द-प्रयलोच्चार एव चेत् ॥

षट्कर्तागमचक्रकर्कशलसद्वादीन्द्रमुद्राद्गुम् -

श्रेणीदाहदवानलः कलिमलप्रध्वंसर्हीकारवत् ॥

तीव्रप्रयलोच्चारे तु-

पद्महृदमुखादेषा गङ्गाख्या सरिदुत्थिता ॥

आदिज्ञापनान्मैवं -

तव निद्रा समुपागमदुच्चकैः सुमुखि ! शीघ्रमशेमहि ते वयम् ॥

एकग्रहान्मैवं -

मरुद्रथः खलु वारिद ! राजते, गगनमण्डलभूपतिवद्भवान् । इत्यादि ॥१०१॥

समा समं समानोत्था समानेभ्यः समुत्थिताः ।

सन्ध्यक्षरपरेभ्यस्ता विधास्तिस्रः स्वयम्भुवाम् ॥१०२॥

‘आ’कार मुख्याः खलु पञ्च दीर्घाः

समैः समानैर्जनिता भवन्ति ॥

आ । ई । ऊ । ऋ । लृ ॥१०३॥

ए-ओ इति द्वौ विषमैर्भवेतां ॥१०४॥

समान-सन्ध्यक्षर जौ तु ऐ-औ ॥१०५॥

मैलः पयसि पयोवत् पयसि सलिलवच्च धान्यकणवच्च ।

लृ(लृ)दन्तेष्वेदादिषु संयुक्तव्यञ्जने क्रमशः ॥

अ अ इत्यत आ इत्यादि ॥ एवं लृकारान्ताः ॥५॥

अइ १, आइ २, अई ३, आई ४, इत्यतः ए ।

अउ १, आउ २, अऊ ३, आऊ ४, इत्यतः ओ ।

अए १, आए २, अऐ ३, आऐ ४, इत्यतः ऐ ।

अओ १, आओ २, अऔ ३, आऔ ४, इत्यतः औ ॥१०६॥

द्वावकारौ य आकार इति माऽभिग्रहं विधाः ।

न मैत्रः संभवेच्चैत्रो चैत्रद्विगुणवेष्टया ॥

अ अपेहीति वाक्यं च क्वाऽदात् कृपणसत्कृतिम् ।

द्वेद्वयस्यां(?) (स्याऽ)न्यतामात्रा-गणितेभ्रान्तिभञ्जिनी ॥

अदितौ नैवमेकारो न तद्देशस्य यः स्वरे ।

कौम्भसः पयसो भेत्ता हंसश्चेद् वृद्धिस्त्यपि ॥१०७॥

आस्ते निरनुबन्धत्वे जातिर्जीवातुस्रणीः ।

इत्यन्यपरिषत्प्राप्तौ जातिस्तमनुवर्तते ॥१०८॥

दीर्घे दीर्घोऽपि लीयेत, दीप्तिमध्येऽन्यदीप्तिवत् ।

न याति वपुरुत्सेधं यौवनानन्तरं नृणाम् ॥

अ आ, आ अ, आ आ, इत्यत आ इत्यादि ॥१०९॥

ख-ठ-च-ज्रे फ-श-ष-सा-श्छ कारस्थ-फतुर्यहः ।

योगवाहा विसर्गश्चाऽनुस्वार) (क ऽपमेव च ॥

ख ठ च ज र श ष स छ थ फ घ झ ढ ध भ ह । अः अं) (क ऽप ।

यथोत्तरत्वं भावः । खादयोऽपि स्वर(रं) व्यञ्जनं वाश्रित्यैव हु ॥११०॥

किं च —

लिविप्रवाह एवायं याऽनुस्वारपुरोऽटवी ।

नान्त्यव्यञ्जनतश्चित्रा-लङ्कारः परिहीयते ॥

क क का कं क कां का का

के कि के का कु का क कु प् ।

कौ कं कं क क को कै क -

का कं का क क का कु कां ॥

पकारस्याऽप्यदोषात् ॥१११॥

ड-ल योरप्यनुस्वार-विसर्गाभाव-भावयोः ।

ब-वयोः स-षयोरैक्यं यथायुक्ति रत्नोः शसोः ॥

त-नयोर्ण-नयोस्तद्वत् क्वचिदिच्छन्त्यलंक्रियाः ॥११२॥

घोषे दोषापनोदाय षकारस्य सकारता ॥

णकारस्य ना(न)कारत्वं जकारस्य गकारता ।

ष्ट ष्ठा ज्ञा (?) इति ॥११३॥

किमूष्मत्वात् किमादेशात् किं युक्तव्यवहारतः ।
 षस्य सान्तरता मध्य-वृत्तेः किं वा विशेषणात् ॥
 नादिरूहो — संत्यागात् प्रकीर्णत्वाच्च नापरः ।
 गनान्तरत्वापातोऽस्तु तृतीये ज-णयोरपि ॥
 न तुर्यो भूपयोगित्वाद् हकारस्त्वेष घोषवान् ।
 कवर्गोयमपेक्ष्यैव तत्सिद्धेर्नास्ति पञ्चमः ॥
 अथ हाविवृतस्यास्य संवृतत्वमिवेति चेत् ।
 देवानुप्रिय ! तत् सम्यगूलोरपि वितर्कय ॥११४॥
 नाभेरुपरि आक्रामन् विवक्षाप्रेरितो मरुत् ।
 हृदाद्यन्यतमस्थानो प्रयत्नेन विधाय(र्य)ते ॥
 विधार्यमाणः स स्थान-मभिहन्ति ततः परम् ।
 ध्वनिरुत्पद्यते सोऽयं वर्णस्यात्मा वितर्कितः ॥११५॥
 स्वरतः कालतश्चैव स्थानतोऽपि प्रयत्नतः ।
 अनुप्रदानतश्चेति विभागस्तस्य पञ्चधा ॥११६॥
 षड्जर्षभौ च गान्धारो मध्यमः पञ्चमस्तथा ।
 धैवतश्च निषादश्च सप्तैते कथिताः स्वराः ॥११७॥
 षड्जं मयूराः क्रूयन्ते गावस्त्वृषभनादिनः ।
 अजादयश्च गान्धारं क्रोञ्चः कृणति मध्यमम् ॥
 उडरः पञ्चमं ब्रूते द्वेषतेऽश्वस्तु धैवतम् ।
 निषादं करिणो ब्रूयु-रेषा तेषामुदाहतिः ॥११८॥
 गान्धारश्च निषादः स्मृतावुदात्तेऽथ धैवतोऽप्यृषभः ।
 द्वावनुदात्ते पञ्चम-मध्यम-षड्जास्त्रयः स्वरिते ॥११९॥
 उच्चोच्चार उदात्तः स्या-त्रीचैरुच्चरितोऽपरः ।
 स्वरितः समवृत्त्यैवो-च्चार्यमाणः स्वरो भवेत् ॥
 अ० । अ० । अ० । इत्यादि ॥१२०॥
 दुता विलम्बिता मध्या त्रिधेत्युच्चारवृत्तयः ।
 अभ्यास उपदेशे च प्रयोगे च विनिश्चिता ॥

यथाक्रममिति ॥१२१॥

ह्रस्व-दीर्घ-प्लुता एक-द्वि-त्रिमात्रा यथाक्रमम् ।

अ इ उ ऋ लृ । ए १ ऐ १ ओ १ औ १ । आ ई ऊ ऋ लृ ए ऐ ओ
औ । आ ३ ई ३ ऊ ३ ऋ ३ लृ ३ ए ३ ऐ ३ ओ ३ औ ३ इति ॥१२२॥

व्यञ्जनं त्वर्द्धमात्रं स्यात् ।

क ख ग घ ङ इत्येवं हकारान्ताः ॥१२३॥

मात्राकालो निमेषकः ।

नेत्रस्पन्दनपरिमाण इत्यर्थः ॥१२४॥

परिपूर्णमनुत्पाद्य नार्द्धशब्दः प्रवर्तते ।

देशप्रदेशनिर्णीति-र्न स्कन्धेन विना यतः ॥१२५॥

पूर्विणोऽन्तुर्मुहूर्तेऽपि सर्वे सिद्धान्तपारगाः ।

रोगिणस्त्वक्षमा वक्तुं निमेषोऽन्यानपेक्षताम् ॥१२६॥

एकमात्रं वदेच्चाषो द्विमात्रं वक्ति वायसः ।

त्रिमात्रं बर्हिणो ब्रूयान्नकुलः सोऽर्द्धमात्रिकम् ॥१२७॥

स्मृत्वैव निनदाणूनां हसनान्मुखदारणात् ।

आलोकान्तं प्लुतेश्चाहु-स्त्रैधमेषु समेष्वपि ॥१२८॥

दूरादामन्त्रणे प्रश्ने प्रश्नाख्याने च भर्त्सने ।

सम्मत्यसूयाकोपादौ यथायोगं स्वराः प्लुताः ॥

देवदत्त ३ एहि । जिनदत्त ३ किं करोषि ? । सोमदत्त ३ राजानं

पश्यामि । इत्यादि ॥१२९॥

ऋकारं वर्जयित्वैकं सर्वस्यापि गुरोरिह ।

पर्यायेण प्लुतत्वं स्या-दपर्यन्तेऽपि तिष्ठतः ॥

दे ३ वदत । देव ३ दत्त । देवद ३ त्त । देवदत्त ३ ।

ऋकारवर्जनात् कृ २ छिः । वृ २ क्णं । इत्यादि ॥१३०॥

उरः कण्ठस्ततो जिह्वा-मूलं तालु च मस्तकम् ।

दन्ता ओष्ठौ च नक्रं च वर्णानामष्ट भूमयः ॥

नहि दन्तेन दन्ताभ्यां वार्थं सततो (वार्थस्ततो) बहुत्वम् ॥१३१॥

कण्ठ्या अकुविसर्ग हः, ।

अ आ क ख ग घ ङ ह अः ॥१३२॥

तालव्या इचवौ यशौ ।

इ ई च छ ज झ ञ य श ॥१३३॥

शीर्ष्या ऋटुरषा ज्ञेयाः, ।

ऋ ऋ ट ठ ड ढ ण र ष ॥१३४॥

दन्त्या लृतुलसास्तथा ॥

लृ लृ त थ द ध न ल स ॥१३५॥

उपूषध्मा मता ओष्ठ्याः, ।

उ ऊ प फ ब भ म ष ॥१३६॥

एदंतौ गलतालुजौ ।

ए ऐ ॥१३७॥

ओ औ कण्ठोष्ठजौ ॥१३८॥ वस्तु, दन्तोष्ठ्यः परिकीर्तितः ॥१३९॥

जिह्वामूलीयको जिह्व्यः, ।

)(क ॥१४०॥

अनुस्वारो नाशिकोदितः ।

अं ॥१४१॥

स्यादुरस्यो हकाश्चे-दन्तस्था-पञ्चमैर्युतः ॥

हङ । हज । हण । हन । हम् । ह्य । ह्र । हल । ह्व ॥१४२॥

आदा उच्चरणं यस्या व कार-ल-ड-णां यथा ।

न तथा मध्यतोऽन्तेऽपि द्वित्वसंयोगतो विना ॥

ययु-लीला-तिलादिभ्यो द्विरुक्तललितोऽपि च ।

यायाः, यायाः १ । वन्दे, देवं २ । लोलं, लोलं ३ । डिम्भः

पण्डितः । नडः ४ । णीया । वणिक् ५ । क्रय्यं । इग्रतुः १ । सव्वं ।

काव्यं २ । मल्लः । शल्यं ३ । अडुति । जाड्यं ४ । पुण्णो । पुण्यं ५ ।

ययौ । येयीयते । यायाति । यियासति । अयीयपत् युः १ । व वौ २ ।

ल लौ । ललति । लीला । तिलं ३ । डेडीयते ४ ।

विपरीतग्रहात्-काव्यं । युयूषति । कल्पः ।

क्वचित् समासैकपद्ये - उद्यमः । प्रयोगः । निवातः । प्रलयः ।
प्रडीनः । प्रणवः ।

उभयमपि क्वचित् - अभियोगः । अभियोगः । प्रवीरः । प्रवीरः ।
मिलति । मिलति । तिर्मिगिलगिलः इत्यादि ॥१४३॥

परप्रीतिं विचिन्त्येव नहि विघ्नाय नाशिका ।

अतः कार्याय जायन्ते पञ्चमा अनुनाशिकाः ॥

ङ ज ण न म ॥१४४॥

प्रयत्नाः स्थान-करणं स्पृशन्त्यन्योन्यतो यदा ।

स्पृष्टता, -

॥१४५॥

- ऽथ मनाक् स्पर्शादीषत्स्पर्शत्वमिष्यते ॥१४६॥

पार्श्वतः संवृतिः (१४७) दूराद् विवृतिः (१४८) स्पृशतां भवेत् ॥ (१४८॥)

अमी अन्तः प्रयत्नाः स्युः,

स्पर्शेषत्स्पर्श-विवृति-संवृतय इति ॥१४९॥

बाह्यान्पि विचिन्तय ॥

विवार-संवायदीनिति ॥१५०॥

वायुश्चाक्रमणं कुर्वन् मूर्ध्नि प्रतिहतो यदा ।

निवृत्तोऽसौ तदा कोष्ठ-मभिहन्याद् बलादपि ॥

कोष्ठेऽभिहन्यमाने गलबिलविवृतत्वतो विवारः स्यात् ॥१५१॥

तत्संवृतभावो यदि संवासे भवति कविकथितः ॥१५२॥

तत्र वर्ग्याः स्पर्शाः ।

क ख ग घ ङ, च छ ज झ ञ, ट ठ ड ढ ण, त थ द

न, प फ ब भ म ।

)(क ँ प, एतौ तदाश्रयात् ॥१५३॥

याद्या ईषत्स्पर्शाः ॥

य र ल व ॥१५४॥

स्वरोष्मका विवृताः ।

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ । श ष स ह ॥१५५॥
विवृततरावेदोतौ ।

ए ओ ॥१५६॥

विवृततमा ऐ च औ च ॥१५७॥

विवृते जायते श्वासः ॥१५८॥

संवृते नाद एव च ॥१५९॥

एतावनुप्रदानत्वे सद्भिः कैश्चिदगीयेताम् ।

“श्वास-नादावनुप्रदाने” इति केचित् ॥१६०॥

अनु-प्रदीयते नाद-स्तथाभूते यदा ध्वनौ ।

घोषता भवति (१६१), श्वासानुप्रदाने त्वघोषता ॥१६२॥

प्रथमे श-ष-साश्चैव - ईषच् श्वासतया स्थिताः ।

क च ट त प, श ष स ॥१६३॥

द्वितीयाः स्युर्बहुश्वासाः ;

ख छ ठ थ फ ॥१६४॥

अघोषास्ते त्रयोदश ॥

क ख च छ ट ठ त थ प फ श ष स ॥१६५॥

महाघोषाश्चतुर्थाः स्युः पञ्चमान्तस्थमेव हः ।

घ ङ ङ (झ) ञ ढ ण ध न भ म य र ल व ह ॥१६६॥

स्वल्पघोषास्तृतीयास्तु ,

ग ज ड द ब ॥१६७॥

ख्यातो घोषवतां गणः ॥

ग घ ङ ज झ ञ ड ढ ण द ध न ब भ म य र ल व ह ॥१६८॥

अल्पप्राणत्वमेतेषा-मल्पे मरुति निश्चितम् ॥

क ख ग घ ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण त थ द ध न प फ ब भ

य य र ल व ॥१६९॥

महति त्वन्यता (१७०), हन्त महाप्राणतयोष्मता ॥

इहैके --

उ(उ)भावश्च विवृत्तिश्च शषसा रेफ एव च ।

जिह्वामूलमुपध्मा च गतिरष्टविधोष्मणः ॥१७१॥

आदि-द्वितीय-श-ष-सा जिह्व्योपध्मा-विसर्गकाः ।

यमौ चादी अधोषाः स्युः प्राप्ता विवृतकण्ठताम् ॥

क ख च छ ट ठ त थ प फ श ष स)(क ऽ प अः कुं खुं ॥१७२॥

गादयो विंशतिश्चैवा-नुस्वाश्चरमौ यमौ ।

संवृत्तकंठमिच्छन्तो षोषवन्तः समेऽप्यमी ॥

ग घ ङ ज झ ञ ड ढ ण द ध न ब भ म य र ल व ह अं गुं घुं

॥१७३॥

आद्यास्तृतीया वर्गाणां यमौ चादितृतीयकौ ।

अल्पप्राणा भवन्त्येते ,

क ग च ज ट ड प ब कुं गुं ॥१७४॥

महाप्राणा अतोऽपरे ॥

ख घ ङ छ झ ञ ठ ढ ण थ ध न फ भ म य र ल व श ष सह अं

अः)(क ऽ प खुं घुं स्वराश्च ॥१७५॥

नाशिक्याः स्युःनुस्वारयमाः ।

अं कुं खुं गुं घुं ॥१७६॥

इत्यपरागमः ॥

अधोषादिनाशिक्यान्तानामेतत् प्रकारान्तरं वैदिकेष्टं वेदितव्यम् ॥१७७॥

प्रयत्नः सर्वगात्रानु-सारी तीव्रतया यदा ।

निग्रहः स्याच्छरीरस्य कंठरन्ध्रस्य चाणुता ॥

स्वर-वाय्वोस्तु रूक्षत्व-मित्युदात्तः स्वरूपितः ॥१७८॥

प्रयत्न(लो)मन्दगात्र[स्य], संसनादेस्ततोऽपरः ॥१७९॥

संनिपातस्तथोर्यस्तु स्वरितः सोऽयमीरितः ॥१८०॥

प्रयत्नानुप्रदानाना - मेतत् किंचन लक्षणम् ॥

स्पर्शादि स्वरितिपर्यन्तम् ॥१८१॥

परिपाटी प्रयोग्यात्मा स्वाश्रितादपराश्रितः ॥

ह अं ॥१८२॥

स्वराद् व्यञ्जनम् ॥

औ का ॥१८३॥

एकीयादनेकीयः प्रसीदति ॥

लृ ए । घ ङ । झ ज । ट ण । थ न । भ म लवत् ॥१८४॥

कंठ्य-तालव्य-मूर्धन्य-दन्त्यौष्ठ्यानां प्रतीतया ।

स्थानानुमतवृत्त्यैव पौर्वापर्यविवेकिता ॥

कु चु टु तु पु ॥१८५॥

कथं तर्हि 'अ इ उ ऋ लृ' इति नोक्तम् ? ॥

ऋ-लृ वर्णौ विजातीया-वपि सावर्ण्यमृच्छतः ।

उवर्णानन्तरं तेन हेतुना तौ प्रतिष्ठितौ ॥१८६॥

ह्रस्वाद् दीर्घो विनिर्देश्यः ॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ इत्यादि ॥१८७॥

प्राणैः स्वल्पान् महानपि ॥

व श ॥१८८॥

अवर्गीयस्तु वर्गीयात् ॥

म य ॥१८९॥

श्वासितो नादवानपि ॥

ख ग । छ ज । ठ ड । थ द । फ ब । सह ॥१९०॥

ईषच्छ्रसाद् बहुश्वासः ॥

क ख । च छ । ट ठ । त थ । प फ ॥१९१॥

महाघोषोऽल्पघोषतः ॥

ग घ । ज झ । ड ढ । द ध । ब भ ॥१९२॥

आश्रयोत्पत्त्यपेक्षातो भावनीयाः पराश्रिताः ॥

अः)(का)(क ऽप । १ । अं अः ॥१९३॥

स्वरा विशतिरष्टौ च षट्त्रिंशद्व्यञ्जनानि च ।

चतुष्कं शेषमित्यष्ट - षष्टिस्ते लिखनान्तरे ॥

अ अँ आ आँ इ ईँ उ उँ ऊ ऊँ ऋ ऋँ ॠ ॠँ लृ लृँ ए ऐँ ओ औँ । क ख ग घ ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण
त थ द ध न प फ ब भ म य र ल व श ष स अं अः) (क
प ॥१९४॥

अनुनाशिकेऽग्रगेऽपि स्वरः समर्थोऽनुनाशिकत्वाय ॥

'अपि'शब्दात् स्वतश्च ।

साम सामँ । दधि दधिँ । मधु मधुँ । कर्तृ कर्तृँ । प्रियक्लृ
प्रियक्लृँ । भवाँश्चारुः । इत्यादि ॥१९५॥

य-व-लं नानुस्वारजम् ॥

भ वा लृँ लिखति १ । स यँ यं त । स वँ वत्सरः । य लृँ
लोकं ॥२॥१९६॥

एषां लिपिरर्द्धबिन्दुमती । इदमेव लिखनान्तरत्वे फलम् ॥१९७॥

स्थानवृद्धिर्व्यनक्त्येतां गौणत्वेऽपि न तुच्छता ।

अस्त्यर्ककिरणक्रान्तेः काचे काचीयतापि यत् ॥

अतः - अ आ इ ईँ उ ऊँ ऋ ऋँ लृ लृँ ए ऐँ ओ औँ । क ख ग
घ, च छ ज झ, ट ठ ड ढ, त थ द ध, प फ ब भ, य र ल व, श ष स
ह, अः) (कप इति मुख्याः ॥ अँ आँ ई ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ लृँ लृँ एँ
ऐँ ओँ औँ ङ ञ ण न म यँ लँ वँ इति मुखनाशिक्याः ॥ अं नाशिक्यः ॥

अ आ इ ईँ उ ऊँ ऋ ऋँ लृ लृँ । क ख ग घ च छ ज झ ट ठ ड
ढ त थ द ध प फ ब भ य र ल श ष स ह अं अः) (कप इत्येक-
स्थानीयाः ॥

अँ आँ ई ईँ उँ ऊँ ऋँ ॠँ लृँ लृँ ए ऐँ ओ औँ ङ ञ ण न म यं लं
व इति द्विस्थानीयाः ॥ एँ ऐँ ओँ औँ वँ इति त्रिस्थानीयाः ॥१९८॥

अवर्णादेः स्वरस्याप्ता ह्रस्व-दीर्घ-प्लुतैस्त्रिता ।

उदात्तत्वेऽनुदात्तत्वे स्वरितत्वे स्थिता पृथक् ॥

तेषामप्युभयी मुख्य-मुखं नाशिक्यभावतः ।

इत्येकैकस्य संख्यातः सर्वे द्वाषष्ट्युक् शतम् ॥

उच्चारापेक्षया वर्णा द्वे शते द्व्यधिके मताः ॥

समस्याकारणं —

△ अ । ▽ अ । □ अ । △ अँ । ▽ अँ । □ अँ । △ आ । ▽ आ ।
 □ आ । △ आँ । ▽ आँ । □ आँ । △ आ ३ । ▽ आ ३ । □ आ ३ । △ आँ
 ३ । ▽ आँ ३ । □ आँ ३ । △ इ । ▽ इ । □ इ । △ ई । ▽ ई । □ ई । △ ई ।
 ▽ ई । □ ई । △ ईँ । ▽ ईँ । □ ईँ । △ ई ३ । ▽ ई ३ । □ ई ३ । △ ईँ ३ ।
 ▽ ईँ ३ । □ ईँ ३ । △ उ । ▽ उ । □ उ । △ उँ । ▽ उँ । □ उँ । △ ऊ ।
 ▽ ऊ । □ ऊ । △ ऊँ । ▽ ऊँ । □ ऊँ । △ ऊ ३ । ▽ ऊ ३ । □ ऊ ३ ।
 △ ऊँ ३ । ▽ ऊँ ३ । □ ऊँ ३ । △ ऋ । ▽ ऋ । □ ऋ । △ ऋँ । ▽ ऋँ ।
 □ ऋँ । △ ऋ । ▽ ऋ । □ ऋ । △ ऋँ । ▽ ऋँ । □ ऋँ । △ ऋ ३ ।
 ▽ ऋ ३ । □ ऋ ३ । △ ऋँ ३ । ▽ ऋँ ३ । □ ऋँ ३ । △ लृ । ▽ लृ । लृ ।
 △ लृँ । ▽ लृँ । □ लृँ । △ लृ । ▽ लृ । □ लृ । △ लृँ । ▽ लृँ । □ लृँ ।
 △ लृ ३ । ▽ लृ ३ । □ लृ ३ । △ लृँ ३ । ▽ लृँ ३ । □ लृँ ३ । △ ए १ । ▽ ए
 १ । □ ए १ । △ ऐ १ । ▽ ऐ १ । □ ऐ १ । △ ए । ▽ ए । □ ए । △ ऐ ।
 ▽ ऐ । □ ऐ । △ ए ३ । ▽ ए ३ । □ ए ३ । △ ऐ ३ । ▽ ऐ ३ । □ ऐ ३ ।
 △ ऐ १ । ▽ ऐ १ । □ ऐ १ । △ ऐँ १ । ▽ ऐँ १ । □ ऐँ १ । △ ऐ । ▽ ऐ ।
 □ ऐ । △ ऐँ । ▽ ऐँ । □ ऐँ । △ ऐ ३ । ▽ ऐ ३ । □ ऐ ३ । △ ऐँ ३ । ▽ ऐँ
 ३ । □ ऐँ ३ । △ ओ १ । ▽ ओ १ । □ ओ १ । △ ओँ १ । ▽ ओँ १ । □ ओँ
 १ । △ ओ । ▽ ओ । □ ओ । △ ओँ । ▽ ओँ । □ ओँ । △ ओ ३ । ▽ ओ
 ३ । □ ओ ३ । △ ओँ ३ । ▽ ओँ ३ । □ ओँ ३ । △ औ १ । ▽ औ १ । □ औ
 १ । △ ओँ १ । ▽ ओँ १ । □ ओँ १ । △ औ । ▽ औ । □ औ । △ ओँ ।
 ▽ ओँ । □ ओँ । △ औ ३ । ▽ औ ३ । □ औ ३ । △ ओँ ३ । ▽ ओँ ३ ।
 □ ओँ ३ ।

क ख ग घ ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण त थ द ध न प फ
 भ म य र ल लँ व वँ श ष स ह अं अः) (क ष ॥ २०२ ॥ १९९ ॥

तद्भेदतारतम्यं तु कोटित्वेऽपि न निश्चितम् ॥२००॥

यथेदम् —

जघन्यात् परमं यावत् क्षेत्र-कालैर्विशेषिताः ।

असंख्येया भवन्त्येते ; ।

सर्वजघन्यावगाहकाद् वर्णादिकैकप्रदेशवृद्ध्या सर्वोत्कृष्टावगाहकं वर्णं यावत् क्षेत्रापेक्षयाऽसंख्येया वर्णा भवन्ति ।१। सर्वजघन्यस्थितिकादेकैकसमयवृद्ध्या सर्वोत्कृष्टस्थितिकं यावत् कालापेक्षयाऽसंख्येया वर्णा भवन्ति ।२। २०१॥

— पर्ययांशैस्त्वनन्तकाः ।

सर्वजघन्यप्रदेशिकादेकैकपर्ययवृद्ध्या सर्वोत्कृष्टपर्ययं यावत् पर्ययापेक्ष-
याऽनन्ता वर्णा भवन्ति ।२। ॥२०२॥

दिवसाद् बत मासस्य यथा नैकान्तमेकता ॥

अनुदात्तादुदात्तस्य तथा नैकान्तमेकता ॥

तीव्र-मन्दादिभावैश्चेत् कर्मोदकविचित्रता ।

क्षमाक्रोधादिकाकर्षैः किमेषामर्थतुल्यता ? ॥

अर्थान्तरत्वे युक्तिश्चेत् सा वर्णान्तरता न किम् ? ।

देवो देहान्तरवाप्तौ सोऽयमित्येव मा ग्रहीः ॥२०३॥

अवर्णौ युगपत् प्राप्ता - विवर्णेनाऽनुरुध्यतः ।

एत्वमेव क्रमित्वे तु ऐकारत्वाय सज्जतः ॥२०४॥

नैकारादिचतुष्कस्य ह्रस्वात् केचन मन्वते ॥२०५॥

लृवर्णे दीर्घमप्येके वास्यन्ति निरंकुशीः (शाः) ॥२०६॥

आकृत्या सिद्धिरिति चे- दैत औतश्च फल्गुता ।

त्र्यंशतायाः प्लुतत्वं स्या-न्न प्लुतो लिपिगोचरः ॥

स्थानसंख्या प्रमाणं चे- दाकाराद्यवमाननम् ।

अनुनाशिक-वानां च कादिभ्योऽधिकता भवेत् ॥

आदिं विना न मध्यत्वं नेदुत् प्रतिपदं पुनः ।

वंशानुपातिनी मात्रा ह्रस्वाः पञ्च तु रूढितः ॥

एकादिवर्षप्रमिताः क्रमेण कस्यापि बाला लघु-मध्य-वृद्धाः ।

अन्यस्य ते द्वादिशरत्प्रमाश्रेत् कश्चेतनावान् बलवद्विवादी ॥

शक्तितावत्तया बालानुग्रहे दीर्घनामनि ।

भूपतिः सिंह इतिवत् समासो लुप्तसंज्ञकः ॥२०७॥

लृतः प्रतिमा-सन्धी, भवतो यदि दीर्घतैवैति ।

पाठविभङ्गोऽपरथा वियौवनं जीवितं वा ॥

लृ-लृकारः लृकारः ।

अपि च-सिद्धो वर्णसमाम्नायः । तत्र चतुर्दशादौ स्वराः । दश समानाः।

तेषां द्वौ द्वावन्योन्यस्य सवर्णौ । पूर्वो ह्रस्वः । परो दीर्घ इत्यादि ॥२०८॥

इति परिसमाप्तं संस्कृताख्यं सरस्वतीधर्मः ॥

अतः परं प्राकृतं भविष्यति ॥

ॐ नमः पार्श्वाय ॥

ऋ -लृ वर्ण-ङ-जा ऐ औ तालव्य-श-शिरस्य-षौ ।

)(क ँ पौ प्लुत-विसर्गौ च प्राकृते न चतुर्दश ॥

अ आ इ ई उ ऊ ए ओ क ख ग घ च छ ज झ ट ठ ड ढ ण त थ द
ध न प फ ब भ म य र ल व स ह अं ॥२१०॥

सर्वोदाहरणस्य —

ठाणं झाणा[फ]लस्स मुत्ति-पुढवी-मेहं खमा-मुं(मं?)डिओ

जं देवं थुइ मंगलेण मणसा छत्ताइ-भूसंचियं ।

वीरं वंदइ धम्मकप्पतरुणो बीयं व मच्चू णतं (सत्तूणतं ?)

घोरन्नागमकंटकक्खयकए पाए वयं वंदिमो ॥२११॥

ए-ओ लघुतयाऽपीष्टौ ;

एवं मए पुट्ठे महाणुभावे इणमब्बवी कासर्वे आसुपन्ने ॥२१२॥

बिन्दुमन्तावि-ई तथा ।

अड्ढा[इ]ज्जेहिं राइंदिएहिं पत्तं चिलाईपुत्तेण ॥२१३॥

अव्यञ्जनेऽप्यनुस्वारः ;

स-गणहराणं च सव्वेसिं ॥२१४॥

व्यञ्जनं त्वादि-मध्यगम् ॥

इदमपेक्ष्यैवैके —

एकाकिनोऽपि राजन्ते सत्त्वसाराः स्वरा इव ।

व्यञ्जनानीव निःसत्त्वाः परेषामनुयायिनः ॥२१५॥

स्व-स्ववर्गपरौ स्यातां , ड - जौ ; -

ङ्क ङ्ख ङ्ग ङ्घ । पङ्को । सङ्खो । अङ्गणं । लङ्गणं ॥ ङ्ग [ञ्छ ङ्ग]
ङ्ग । कङ्गुओ । लङ्गणं । अङ्गियं । सङ्गा ॥२१६॥

ऐ-औ च कुत्रचित् ॥

कैअवं । कौरवा ॥२१७॥

र-हाभ्यां ड - ज-यैरूना द्वित्विनः षट् च विंशतिः ॥

क्क क्ख ग्ग ग्घ च्च छ्छ ज्ज ज्झ ड्ढ ढ्ढ ङ्ग ण्ण त्त् त्थ द्द
न्न त्र प्प प्फ ब्ब भ्भ म्म ल्ल व्व स्स ॥

विमुक्को भवदुक्खाओ निसग्गजिणवग्घतं ।

अच्चंतलच्छीविज्जाणं मज्झे वड्ढिसि सुट्ठिओ ॥

अगड्ढुरिय सीलट्ठि-पुण्णो जुत्तत्थ सहवी ।

सुद्धविन्नाणसिप्पो सि पप्फुडं सुमहब्बलो ॥

निब्भरं धम्ममल्लो सि सव्वस्स हियदेसओ ॥२१८॥

शौरसेन्यां त्वमी एव यकारेणाऽधिका मताः ॥

एवकारोऽद्वित्वानामविशेषार्थः ॥

क्क क्ख ग्ग ग्घ च्च छ्छ ज्ज ज्झ ड्ढ ढ्ढ ङ्ग ण्ण त्त् त्थ द्द
न्न त्र प्प प्फ ब्ब भ्भ म्म य्य ल्ल व्व स्स ॥

सक्कारं । मुक्खो । वग्गो । अग्घो । मुच्चदि । गच्छिदूण । पज्जलं ।
झुज्झदि । वड्ढं । चिड्ढदि । गड्ढो । अड्ढो । कण्णो । पत्तो । तित्थं ।
मह्णं । मुद्धे । संपन्ना । सप्पो । भिप्फो । दुब्बलो । गब्भो । सुकम्मं ।
अय्यउत्त । सल्लो । अपुब्बो । तस्स ॥२१९॥

सर्वोदाहरणस्य —

जो कज्जं न करेदि रीदि-विसढं मुच्छ-ठिदी-खेडओ
धम्मे जेण पवट्टिदा स (?) भगवदा बोही थिरप्पा फुडं ।
सच्चे जस्स जसो न झिज्झदि पहु तेलुक्ककल्लणवी
सो सिग्घं हिदहेदुदिक्खदयिदो भावच्चिदो भोदु मे ॥२२०॥
य-लयोः पुरतो हः स्यात् ; —

यह । ल्ह ॥ तुय्ह । ल्हिक्कइ ॥२२१॥

ण-म-नां स्वेऽपि साम्प्रताः ॥

ण्ट । ण्ठ । ण्ड । ण्ढ । णण । ण्ह ॥

कण्टओ । उक्कण्ठा । कण्डं । सण्डो । पुण्णो । तण्हा ॥

न्त । न्थ । न्द । न्ध । न्न । न्ह ॥

अन्तरं । पन्थो । चन्दो । बन्धवो । वन्नो । मज्झन्हो ॥

म्प । म्फ । म्ब । म्भ । म्म । म्ह ॥ व्युत्क्रमात् म्व ।

गुम्पइ । गुम्फो । लिम्बो । रम्भा । अम्पो । तम्वं । अम्हे ॥२२२॥

दकारस्य भवेद् रेफः ; —

द्र । चंद्र ॥२२३॥

चकारस्य मतो म् (?) ॥

च्य । रुच्यी ॥

प्राकृत-शौरसेन्योरिति वर्तते ॥२२४॥

इति परिसमाप्तं प्राकृतं सरस्वतीधर्म शौरसेनी च ॥

अतः परं मागधिकं भविष्यति ॥

ॐ नमः पाश्चाय ॥

जिह्व्या तालव्य-शोर्भावा-दभावाज्ज-र-दन्त्यसाम् ।

मागध्यामवशिष्यन्ते पञ्चाग्र-दशभिर्विना ॥

अ आ इ ई उ ऊ ए ओ । क ख ग घ , च छ झ , ट ठ ड ढ ण , त
थ द ध न , प फ ब भ म , य ल व ; श , ह , अं)(क ॥२२६॥

अतः परं पैशाचिकं भविष्यति ॥२३२॥

॥ नमः पार्श्वाय ॥

पैशाच्यां द-ण हीनत्वात् षोडशानामशं(सं ?)चरः ॥

अ आ इ ई उ ऊ ए ओ । क ख ग घ च छ ज झ ढ ठ ड ढ त थ
द ध न प फ ब्भ म य र ल व सह अं ॥२३३॥

सर्वोदाहरणस्य —

कम्मानं घन गंठि कट्टुन कलावूढो कुठारव्व जो

सज्जायस्स खने थ्रुवंति मुनिनो पुच्छा(?) पतीपो त्ति जं ।

जो पासंडिक-भिण्फ-वात-विजयी सो बंभचेरुद्धरं

मग्गं पास [प] हू पयच्छत्तु सता लोगगचूजामनी ॥२३४॥

त्रपदे त्र-जकारासे द्वित्व-षड्विंशतिर्भवेत् ॥

क कख ग गघ च्छ ज्ज झ्झ ञ्ण ट्ट ठ्ठ ड्ड त्थ द्ध न्न प्प फ्फ ब्ब
भ्भ म्म य् य ल्ल व्व स्स ॥

पञ्जा । पठिष्यते । इत्यादि । चन्द्रं ॥

उचितशेषास्तु - ङ्ङं ङ्ङं ङ्ङं चमञ्चञ्चञ्चञ्चञ्चञ्चञ्चञ्चञ्चञ्चञ्च
ण्ड न न्य न्द न्य म्प म्फ म्व म्भ म्व मह य्ह लह लह(?) ॥ पङ्के
इत्यादि ॥२३५॥

तृतीय-तुर्यान्निवाख्यु-श्रुलापैशाचिके पुनः ॥

अ आ इ ई उ ऊ ए ओ । क ख च छ ट ठ त थ न प फ म य र
ल व सह अं ॥२३६॥

सर्वोदाहरणस्य —

मोहं फेटति चो कसाय कटनो तूरो कुनप्पा चयी

सक्के पचति चस्स पुव्वपटिमं तेवाथिरा चो मुता ।

चो काठं परतुख-फंचि-फकवं वानी-सुथा-निच्छो

सामी आतिजिनेसलो तिसत्तु मे थम्पोतयं मंकलं ॥

परेषां प्रणिषिध्यन्ते नादियूज्योरमी अपि ॥

गती । घम्पो । जीमूतो । झच्छ्रो । डमलुको । ढक्का । दामोतरो ।
धम्पो । बालको । भकवती ॥

नियोजितं इत्येकेषाम् ॥२३८॥

द्वयात्मता गादिनवकोनत्वात् सप्तदशसु ॥

क्क ख ख च्च छ ज्ज झ ङ्ग त्थ न्न प्प फ्फ म्म य् य ल्ल व्व स्स ॥
सक्को । सुक्खं । इत्यादि ॥

उचितशेषास्तु — ङ्क्कं ङ्खं च्छं ज्जं ज्झं ङ्गं ण्ठं ण्ठं न्नं न्थं म्मं प्फं प्पं
म्हं य्हं ल्हं । पङ्के इत्यादि ॥२३९॥

इति परिसमाप्तं पैशाचिकं तच्चूला च सरस्वतीधर्म ॥

अतः परमपञ्चशो भविष्यति ॥२४०॥

ॐ नमः पार्श्वाय ॥

अपञ्चशे त्वृज्न्यासाद् द्वादशोनितसंग्रहः ॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ए ओ । क ख ग घ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण
त थ द ध न प फ ब भ म य र ल व स ह अं ॥२४१॥

सर्वोदाहरणस्य —

जं भवियण फासइ निम्मल-दंसण-सुग्घे बुजइ चरित्त सुहं
जं तृणसम जाणइ पर घर लच्छी जं देखइ नहि मूढ मुहं ।

थिर धम्म न छंडइ कटरि न वगइ जं सुविसुज्झइ सीलबलं
जगजीव-दिणोसर सिवपहवेसर इइ सव्वं तुह भत्तिफलं ॥२४२॥

अय्हे स्मिन् मेति वं हो नं ॥

न्व ह्म । प्राइम्ब । गृह्हेप्पिणु । अय्ह इति तर्हि य्हनिषेधः ॥२४३॥

मतोद्ध्रः प्रादयस्तथा ॥

प्र, ध्ध इत्यादि । प्रिय । तुद्ध । इत्यादि ॥२४४॥

द्विता प्राकृतवत् ॥

क्कादयः षड्विंशतिः ।

एक । सिक्खेइ । लग्गवि । सुग्घे । सच्च । उच्छंग । जज्जरि ।
 सुज्ज । बेट्ठी । दिट्ठि । वड्डा । डड्ड । सुवण्ण । वत्तडी । एत्थु । महहुमु ।
 दिद्ध । दिन्नी । धिप्पंति । निप्फलं । दुब्बल । गब्भ । छम्मुह । हेल्लि ।
 सव्वु । सुअणस्सु ॥२४५॥

न्याय्यावशेषास्तु समेष्वपि प्राकृतवदिति वर्तते ॥ समशब्दाच्छौरसे-
 न्यादयः ।

ङ्क ङ्ख ङ्ग ङ्ग च्म ङ्ग ङ्ग ङ्ग ङ्ग णट णठ णड णढ द न्त न्थ
 न्द न्थ म्प म्फ म्ब म्भ म्ह ल्ह ॥ पङ्क, स्सु इत्यादि ॥२४६॥

व्यत्ययश्च भवेत् ॥ समेष्वपीति वर्तते ॥ प्राकृतेऽपि ॥

स्म, ह्म । अस्माकं । गिह्मंति ॥

सिद्धिस्नेकान्तादिति भगवानपि ॥२४७॥

यत्तु लौकिकं तदशुद्धवत् निर्गलत्वाद्, अतः परं लोकाः । यथा -
 कर्यो करायो भावसुं जौ जिनपूज उच्छ्रह ।

सम्यकवंत तुही मुगति गैलै सारथवाह ॥१॥ इत्यादि ॥

‘अशुद्ध’ शब्दोऽल्पशुद्ध्यर्थः ॥ मा भूदपार्थतेति ॥२४८॥

प्रकृतिः प्राकृतं चैव शौरसेनी च मागधी ।

पैशाचिकमपभ्रंशो वाचः षडनुपूर्वशः ॥

प्राकृतस्य ता(त)द्धितप्रामाण्यात् प्रकृतिः संस्कृतमित्यर्थः ॥

परिसमाप्ता वाक् षडङ्गी हंसलिविश्च ॥२४९॥

— x —

इदानीं विद्या ॥

अ इ उ ऋ लृ च ए ऐ ओ औ त तः परम् ।

ह यं व र ल वच्चैव ङ क खं घ ग वत्ततः ॥

ज च छ झं जसम्पृक्तं ण ट ठ ढ ड संयुतम् ।

न त थं ध द संयुक्तं म प फं भ ब वत् पुनः ॥

श ष श इति नव ते वर्गा भूतलिपौ मताः ॥

अ इ उ ऋ लृ ए ऐं ओ औ । डय व र ल । ङ क ख घ ग, ज च छ
झ ज, ण ट ठ ढ ड, न त थ ध द, म प फ भ ब, श ष स ॥२५०॥

एकैकवर्णोद्धारेण वियद् वाताग्निवारभुवः ॥

अ ए ह ङ ज ण न म श — व्योम १।

इ ऐ य क च ट त प ष — वायुः २।

उ ओ व ख छ ठ थ फ श — अग्निः ३।

ऋ औ र घ झ ढ ध भ — जलम् ४।

लृ ल ग ज ड द ब — पृथिवी ५।

भौतीयम् ॥२५१॥

ऐं नमः ॥

अकार मौलिर्मिलिताऽसि मञ्जुलं, त्वमेव मातर्विपुलामलश्रिया ॥२५२॥

त्वदास्यमातस्तुमहेतरां भृश-प्रसन्नशोचिः श्रुतदेवते ! वयम् ॥२५३॥

इवर्णनेत्रा जगतीर्विलोकसे (२५४), उवर्णकर्णे शृणु सेवकोऽस्म्यहम् । (२५५)

ऋवर्ण-घोणाऽसियशःसुमार्चना (२५६), लृवर्णगंडां (ण्डां ?) भवती जिनो
गतः ॥(२५७)

मदीयमेदैहश नालियामला दुरूहमागः कुरु चारुचर्बणा ।

सपरिमिव एओ नयाविनाशात् ऊर्द्ध्वमधश्च (?) ॥२५८॥

पटिष्ठमोदौद्विदितौष्टिचेष्टतां भवत्यस्त्रिासकरी वरीयसी । ॥२५९॥

ब्रवीष्यनुस्वाररसज्ञया प्रियं वचः(२६०) वहन्त्यब(म्ब) विसर्गकन्धराम ।

वर्त्तस इत्यध्याहारः ॥२६१॥

तमोऽम्बु तर्तुं भजसे भुजौकुभू(जू) ; -

क ख ग घ ङं, च छ ज झ ञ मिति ॥२६२॥

शिवाध्वगायाश्चरणौ टु-तू तव ।

ट ठ ड ढ णं, त थ द ध न मिति ॥२६३॥

पण प्रसूतिः प-फ कुक्षिरीक्ष्यसे ;

सर्वत्रोभयं दक्षिण-वामतः ॥२६४॥

न वज्रजेयाऽसि वरीढका (२६५) इहयां (?),
 भ-वनाभिमाहुर्मुनिलक्ष्यलक्षणा(ण)म् ॥२६६॥
 अनीदृशं मो रसमिद्धमेधसः ।

यामिति गम्यम् ॥२६७॥

न तत्र चित्रं यदि यादि धातुमत् त्वदङ्गमुच्चावचविश्वबीजवत् ।

य र ल व श ष सा रा(र) साऽसृग्मांस-मेदो-ऽस्थि-मज्ज(ज्जा)-
 शुक्राणि ॥२६८॥

हकार सुश्वासिनि धर्मधीमतां भवत्प्रसादाद् भृशमायुरेधताम् ॥२६९॥

नमो भवत्यै भुवि जीवतालमे(?)ऽनवद्यविद्या मम देव्युदीयताम् ॥२७०॥

क्ष इत्यकर्मणमुपैषि पर्ययं क्रियाद् द्रुतं दारुणदुर्गतिक्षयम् ॥

अतः — अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ, अं अः । क ख
 ग घ ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण त थ द ध न प फ ब भ म य र ल व
 श ष स ह लं क्षः ॥२७१॥

अर्हन्तोऽजा अथाचार्या उपाध्याया मुनीश्वराः ।

मिलित्वा यत्र राजन्ते तदोकार पदं मुदे ॥

अ अ आ उ म् ॥२७२॥

बीज-मूल-शिखा कात्स्न्य-मेकक-त्रि-त्रि-पञ्चभिः ।

अक्षरैर्योनमः सिद्धं जपानन्तफलैः क्रमात् ॥

ॐ १। ॐ नमः २ सिद्धं । ॐ इत्यनुवर्तते ॥

नन्ता हन्त भवत्येको भवत्येकश्च शंसिता ।

शंसिता लभते कामान् नन्ता लभति वा न वा ॥३॥

ॐ नमः सिद्धम् ॥२७३॥

हूमर्हद्धरणाचार्यो-पाध्यायमुनिगोचरम् ।

ह र उ उ म् ॥२७४॥

सूर्युपाध्यायमुनयः स्पृशन्त्यूकारमादरात् ॥

उ उ म् ॥२७५॥

आं जिनाऽजनुराचार्य-मुनितः प्रादुरस्तीह(स्ति ह) ॥

अ अ आ म् ॥२७६॥

अर्हद्धरणवाग्देव्यो ह्रींकारस्य निबन्धनम् ॥

ह र् ई ॥२७७॥

आद्युपान्त्यान्तिमार्हन्तो गीश्वाऽर्हं पदमास्थिताः ।

ज्ञान-दर्शन-चारित्र-मुक्तयो भान्ति तत्र वा ॥

अ र् ह अं ॥२७८॥

श्रींकारे श्रुत-धरणौ पद्मावत्यूषयः परम् ॥

श् र् ई म् ॥२७९॥

होमर्हद्धरणादेह-वाचकर्षिजमीरितम् ॥

ह र् अ उ म् ॥२८०॥

अर्हन्त धरणादेहै-स्तपसा ह्रः समाश्रितम्(तः १) ॥

ह र् अ स् ॥२८१॥

हंसो जिनाऽजनुयोंगी श्रद्धा-श्रुत-तपांसि चेत् ॥

ह अ म् स् अ स् ॥

अत्यल्पमेतत् । याक्षीयम् ॥२८२॥

— x —

स्वरा अ इ उ ए ओ स्यु-रोष्ठ्य-बं तालवीय-शम् ।

मुक्त्वा व्यञ्जनजातिः स्या-दित्येवोडुलिपेर्गणः ॥

अ इ उ ए ओ । क ख ग घ ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण त थ द ध
न प फ — भ म, य र ल व ष स ह । इत्यतः - अ व क ह ङ, म ट पर
त, न य भ ज ष, ग स द च ल । घ ङ छ, ष ण ठ, ध फ ढ, ज झ थ ।
अ इ उ ए कृत्तिका, ओ व वि वु रोहिणी, इत्यादि ॥ नाक्षत्रीयम् ॥२८३॥

आदयः कादयो ज्ञेयाः ख-गौ घ-ङौ परस्परम् ।

वर्गान्तरेणाऽन्ये वर्णा मूलदेवस्य भाषिते ॥

क का कि की कु कू के कै को कौ कं कः । अ ग ख ङ घ ट ठ ड

ढ ण, च छ ज झ ञ, प फ ब भ म, त थ द ध न, श ष स ह, य र ल व ॥

मूलदेवीयम् ॥२८४॥

हंसी भौती च याक्षी च , नाक्षत्री मूलदेव्यपि ।

राक्षसी द्रविडी नाटी , मालवी लाटि-नागरी ॥

तौरष्की पारसीकी च यावनी कीरि-सैन्धवी ।

अनिमित्ताऽपि चाणाकी लिपयोऽष्टदशाऽप्यमूः ॥

ब्राह्म्यै दत्ता भगवता, तन्नाम्ना विश्रुताऽस्तु ॥

आदिदेवेन ब्राह्मीसंज्ञितायै पुत्र्यायिति ॥ “नमो बंभीए लिवीए” इति प्रवचनं च ॥

सर्वं सुकरमभ्यस्त-सम्प्रदायादयो यदि ।

आहोपुरुषिकाहेतो-र्मा वक्र-जडताऽस्तु नः ॥

इति तु शब्दार्थः ॥२८५॥

इति परिसमाप्तो यथावाप्तो लिपिनिर्देशः ॥

— x —

अतः परं मीमांसा भविष्यति ॥२८६॥

ॐ नमः पार्श्वाय ॥

शिष्यानुमोदिनी तासा-मियं पर्यायतोऽजनिः(नि) ।

वस्तुतोऽनादयः सर्वाः स्थावर-त्रसवद् गिरः ॥

नाऽऽसीत् , न भविष्यति वा समयो यत्र नाऽभूवस्त्रसा न भविष्यति (न्ति) स्थावर वेति ॥२८७॥

नित्यताऽनित्यताऽस्तित्व-नास्तित्वादिविशेषणैः ।

अनन्तैर्भारतीर्विद्या-स्तटिनीरिव भङ्गिनीः ॥

नहि विशेष्यस्य विशेषणानि संख्येयान्यसंख्येयानि वेति वक्तुं पार्यते ॥२८८॥

इवर्णस्य कथं यत्त्वं नित्यतैकान्तमस्तु चेत् ।

अनित्यतैव चेदास्ते स एवार्थगमः कथम् ? ॥

दद्ध्यानय । दधि आनयेत्यर्थः ॥

मीमांसक - सौगतान्मोहः ॥२८९॥

व्यतिरेकाद् भवापायौ घटस्यान्वयतः स्थितिः ।

यदि किं न तदाऽश्लेषि घटयोरपि तत्त्रयम् ॥

वाच्यानुबद्धं हि वाचकम् । यत्किञ्चित् त्रित्ववच्च । अन्यथा खरविषा-
णादिवदवस्तुत्वमिति ॥२९०॥

रविरात्रियते कस्मा-ल्लोहकारत्वधीः कुतः ।

कस्माच्च कर्मबन्धः स्याद् वद विश्वत्रयेश्वर ! ॥

‘घनयोगाद्’ इति प्रत्युत्तरी(रि)तम् ॥

घन इति श्रुते मेघत्वाभ्युदयश्चेदयोघनादित्वविगमो घनत्वावस्थितिरि-
त्यादि ॥२९१॥

आदिमध्यावसानस्थः पकारः स्वीयपर्ययैः ।

पवनं वपनं चैव वनपं व्यञ्जयत्यसौ ।

पवने यथा-पकारस्यातस्त्वाद् वपनस्योद्गमः । पवनस्य विपर्ययः साधारण-
वर्णसमूहस्याऽवस्थानमित्यादि ॥२९२॥

द्रव्यतः क्षेत्रतः कालाद् भावतः स्वपराश्रयात् ।

मिथोऽमी प्रतिपद्यन्ते हेतुमद्धेतुरूपताम् ।

नहि कश्चिद्धेतुरेव हेतुमानेवेत्यादितया सुवचः ॥२९३॥

आग(अगा)दावबलादौ चा-नुत्तरादौ प्रवर्तते ।

अभावो देशभावश्च सर्वभावो नकारतः ॥

न गच्छतीत्यगः । अल्पं बलं यस्याः साऽबला । नास्त्युत्तरमस्मात्पर-
मित्यनुत्तरं सर्वोत्तरमनुत्तममिति यावत् ॥२९४॥

कुमारशब्दः प्राच्याना-माश्विनं मासमूचिवान् ।

कीर्त्यते द(दा)क्षिण(णा)त्यानां चौरस्त्वोदनवाचकः ॥

न चैतन्निन्द्यम् , “वर्तिका शकुनौ प्राचा-मुदीचां हन्त वर्तिका”
इत्यादिप्रामाण्यात् ॥२९५॥

‘षड्गुरु’ इति शब्दः शत-मशीतिमाख्यत् पुरोपवासानाम् ।

उपवासत्रयमेव तु संप्रति आ(त्या)ज्ञाप [य] त्येषः ॥
 दुःषमायां संयमस्य दुःपाल्यत्वादिति ॥२९६॥
 घृतवाची भिषक्त्तन्त्रे बोधितो 'मिथुन' ध्वनिः ॥२९७॥
 श्रूयन्ते च परवर्त्ताः समस्यायामनेकधा ॥
 रुचिवैचित्र्यादनुभूयते ककारादौ खकारादीनामन्यतमत्वं तैस्तैरिति ॥२९८॥
 सर्वासंख्यसमुद्राणां यावन्तो जलबिन्दवः ।
 तदनन्तगुणार्थं स्या-न्नूनमेकैकमक्षरम् ॥
 वस्तूनामानन्त्या माने(दे)वम् ॥२९९॥
 स्यात्पदस्यैकदेशेऽपि समुदायोपकारिता ।
 नैकान्तभिन्नादेशा हि वपुषांश्च(चू)लिकेव यत् ॥
 केली-कुशल-कल्याण-कलादिः कादिमान् गणः ।
 विश्ववर्ती समस्तोऽपि समस्यस्त्वेकशेषतः ॥
 ततः सांकेतितत्वं स्याद् विभक्तिविनिवारकम् ।
 इत्यर्थानयनोद्योगः सर्वत्रापि विधीयताम् ॥
 अनेकान्ततादूतति(दूती)संकेतः ॥३००॥
 चत्वारोऽक्षरनिक्षेपाः प्रोदिताः पूर्वपाठिभिः ।
 नामतः स्थापनातश्च द्रव्यतो भावतस्तथा ॥
 एतैः सर्वस्यापि व्याप्तत्वात् ॥३०१॥
 द्रव्यार्थतत्त्वयो बोध्या-स्तुरीयः पर्ययार्थतः ॥३०२॥
 द्रव्ये पर्ययगौणत्वं पर्यये द्रव्यगौणता ॥३०३॥
 विगौणं नैव मुख्यं स्या-न्न गौणं मुख्यवर्जितम् ।
 उपचारानुगत्यैव गौणान्मुख्येऽतिरिक्ता ॥३०४॥
 अकारोऽयमिकारादेः सर्वथैवाऽऽदिमान् यदि ।
 स जातो जायमानो वाऽगातां नामनि नाऽथवा ॥
 इष्टः प्रथमपक्षश्चेत् सामान्याद्वा विशेषतः ।
 नैकवर्त्ति तु सामान्यं विशेषे वैरमन्यतः ॥

द्वितीयो यदि वाच्यत्व-हानेर्गगनपुष्पता ।

तस्मादक्षर इत्याख्या नामाक्षरतयाऽऽदितः ॥३०५॥

असद्भूतं च सद्भूत-मिति तु स्थापनाक्षरम् ॥३०६॥

यत्तदाकारवत् पूर्वं ;

अतः समस्या न वित्राणा ॥३०७॥

द्वितीयं लिपयः समाः ॥३०८॥

मानसं वाचिकं चेति द्रव्याक्षरमपि द्विधा ॥३०९॥

चिन्तिते मानसत्वं स्यात् ; ॥३१०॥

वाचिकत्वं तु भाषिते ॥३११॥

भावाक्षरं द्विधा देश-सर्वावरणहानितः ॥३१२॥

द्रव्याक्षरजमाद्यं स्यात् ;

पराधारेणाऽऽत्मनिष्ठम् ॥३१३॥

परं तु प्रतिबिम्बवत् ॥

केवलज्ञानिनि परिणतम् ॥३१४॥

साक्षरत्वं निगोदानां जीवत्वादुपयोगतः ।

यदेषु भावचेतो हि नातीव प्रतिषिध्यते ॥३१५॥

सनिगोदीयजीवस्य जिनविज्ञातमर्मणः ।

अक्षरानन्तभागस्तु सर्वदैवाऽवतिष्ठति(ते) ॥

मूल्यत्वेऽनन्तजीवौघ-मूलकस्य कपर्दिका ।

तदेकजीवस्तन्मूल्या-ऽनन्तभागं यथाऽर्हति ॥३१६॥

सन्तोऽक्षरतया प्रायः खुंकाराद्यप्यनक्षरम् ।

संक्षिपन्त्यर्थयुक्तत्वाद् ज्ञानाज्ञानसमासवत् ॥३१७॥

ज्ञानं केवलिनो ब्रूयाः सविकल्पमुताऽन्यथा ।

आदित्वेऽवतरन्त्येता भवामि-प्रमुखाः क्रियाः ॥

अन्यत्वे दर्शनत्वं स्यात् कपिलश्चातिपूजितः ।

प्रमाणहानेरापत्ति-स्ततः शशविषाणता ॥

तत्त्वस्मरणसानन्दै - गुरुपास्तिप्रसादतः ।
 निरक्षरत्ववादाय देयो हन्त जलाञ्जलिः ॥३१८॥
 निगोदाद्यजपर्यन्त - जन्तुभ्यो जगतोऽपि वा ।
 न पनीपत्यते यस्मात् तस्मादक्षरमक्षरम् ॥
 न पनीपत्यते - नाऽत्यन्तं पततीत्यर्थः ॥
 अत एव कथंचिद् भेदः कथंचिदभेद इति सार्वत्रिकम् ॥३१९॥
 यहच्छ्र-वर्णसंयोग-कात्स्न्यामृतमहोदधिः ।
 नैगमादिनयोर्म्यात्मा चिरं जीयाज्जिनागमः ॥
 स्वरदयोऽकारादयश्चोभये वर्णा इति नैगमः ॥१॥
 स्वरदय एवेति संग्रहः ॥२॥
 अकारादय एवेति व्यवहारः ॥३॥
 तात्कालिका एवेति ऋजुसूत्रः ॥४॥
 वर्णः अक्षरमित्येवं ध्वनय एवेति शब्दः ॥५॥
 भिन्नो वर्णो भिन्नमक्षरमिति समभिरूढः ॥६॥
 वर्ण्यमान एव वर्ण इत्येवमेवंभूतः ॥७॥
 अस्यातोऽमी अन्तर्गडवः ॥३२०॥

इति शुश्रूषिता किञ्चिद् यथावद्वर्णमातृका ।

हेयोपादेयविज्ञेय-रहस्याभ्याससिद्धये ॥

अन्यत्र केवलि-पूर्विभ्यः प्राग्भासस्य दुस्तरत्वात् । नयानपद्रोहो यथा-
 वत्त्वम् ॥१॥

अथवा साध्विदमुच्यते -

तीर्थे ज्ञातसुतस्य सर्वजनतानन्दैकहेतोरियं

या शाखाऽप्रथि पार्श्वचन्द्रजनिता तत्राऽभवन् पाठकाः ।

ये रामेन्दुपदा जिनेन्द्रपदवीपाथेयभाजोगत -

च्छिष्यस्याऽक्षयचन्द्रवाचकमणेः पादप्रसादोऽवतात् ॥

यदेवं —

ॐ नमः श्री मच्चरमपरमेश्वरतीर्थसमर्थितपरमार्थपणकोटिमत्कौटिकगणा-
ऽतन्द्रचान्द्रकुलविपुलबृहत्तपोबिरुदपूरितपरभागनागपुरीयावदातविदित
मुत्पीवपाश्वचन्द्रशाखासुखाकृत-सुकृतिवररामेन्दूप्राध्यायपदारविन्द
मकरन्दमधुकरवाचकपदवीपवित्रिताक्षयचन्द्रचरणेभ्यः ॥३२२॥

किं च —

संसारार्णवमग्नमाहशजनप्रोद्धारज्जूपमाः

प्रेक्षाचारविचारविश्रुतयशश्चन्द्रोदयस्फूर्तयः ।

ये ते विभ्रमभीतिभञ्जनभुजावीर्यप्रवीरा वरं

देयासुर्गणिस्तत् (त ?) चन्द्रगुखः कारुण्यलीलायितैः ॥

जगद्देशादेरपि कथंचिज्जगत्त्वम् । अन्यथा तीर्थकरदीनामापि जगदीश्वरत्वा-
नुपपत्तेः ॥३२३॥

नन्दन्तु निर्वैस्वभावा महामुनयः । तथाविधानां नामनिर्देशस्याऽप्युत्त-
मत्वात् । इदमपेक्षयैवेदम् —

कृपापीयूषापात्राणां निःशेषसुखशाखिनाम् ।

विद्याचरणचारूणां दासोऽस्मि महतामहम् ॥३२४॥

परिसमाप्तं मातृकाप्रकरणं तदिति ॥श्री॥

आसीदत्र महामुनिश्च विजयानन्दाख्यसूरीश्वरः

श्रीलक्ष्मीविजयाह्वयश्च सुगुणस्तस्याऽजनि शिष्यकः ।

तच्छिष्यस्य मुनीशहंसविजयस्यात्रोपदेशेन च

ग्रन्थोऽयं लिखितो बभूव भविनां मोक्षाख्यशर्मौघदः ॥१॥

लिपीतं कला गोपीनाथः ॥ श्रीरीनाथ मुकाम नागोर ॥ समत १९६६ रा
मीती फागुण बद १४ लिखी छै । मुकाम भडोदामध्ये । मुनी माराज संपतविजेजी
ग्रंथा ग्रंथ ५५० ॥

